

AAN - SIGNAAL

5-9-2020

NIEUWSBRIEF VAN BRIDGECLUB BERKEL-ENSCHOT JAARGANG 7 NR. 4

ALV anno 2020

Een zeer bijzondere Algemene Ledenvergadering van onze bridgeclub afgelopen woensdagavond. Niet in ons eigen honk, maar helemaal coronaproof in De Druiventros. Een steelse journalist of fotograaf in de bosjes rondom de zaal had bij geen blad, krant of handhaver een droge boterham kunnen verdienen! Zo perfect was hier door ons bestuur met de voorgeschreven regels omgegaan. Meteen bij binnenkomst werd door Monique nadrukkelijk gewezen op het ontsmetten van je handen en gezegd dat “setjes” een tafel met twee kopjes moesten “betreden” (steptaal!) en een eenling een tafel met één kopje. De presentielijst werd al door Mieke bijgehouden.

Inderdaad een immens grote zaal voor de 42 aanwezigen en de vier bestuursleden, met tafeltjes anderhalve meter uit elkaar. Je mocht echt je tafel niet “verlaten”(steptaal!) om even “gezellig te buurten” aan een ander tafeltje. Hier werd streng op toegekeken; niet lopen in de zaal, niet tussendoor plassen. Een “pafje” werd een keer oogluikend toegestaan. Het leek erop of we op een examen zaten met het college van toezicht voor je neus! Maar het was prima zo.

Het personeel van De Druiventros ging er toch iets anders mee om. De lessen van Meneer Reimers indertijd zijn niet zo blijven hangen; zeker niet in deze coronatijd. Op een afstand van anderhalve meter is het ook moeilijk koffie schenken en de receptioniste met het pinapparaat er achteraan had ook geen lange armen! Mondkapjes hoorden niet tot de werkkleding! Niet in de zaal, en wat later bleek, ook niet aan de bar. Aerosolen hadden daar vrij spel!

Ook voor het bestuur was het wat onwennig. Een voorproefje op het nieuwe normaal misschien? De voorzitter in spé was niet meer zo bekend met papierwerk. Niet gek, want maanden (en dat zal nog lang voortduren) was Ruud druk met het Stepbridge en alles wat daar omheen hangt. Deze Stepmaster is nu meer bekend met handen aan knopjes en toetsjes. Gelukkig was hier de penningmeester een helpende “linker”hand en bij afwezigheid van een secretaris - nu de man met de “hamer” - zat Finy Sijbring driftig verslag te leggen.

Ook voor het bestuur was het wat onwennig. Een voorproefje op het nieuwe normaal misschien? De voorzitter in spé was niet meer zo bekend met papierwerk. Niet gek, want maanden (en dat zal nog lang voortduren) was Ruud druk met het Stepbridge en alles wat daar omheen hangt. Deze Stepmaster is nu meer bekend met handen aan knopjes en toetsjes. Gelukkig was hier de penningmeester een helpende “linker”hand en bij afwezigheid van een secretaris - nu de man met de “hamer” - zat Finy Sijbring driftig verslag te leggen.

Later bij punt 10 van de agenda werden Ruud, Mieke en (de nieuwe secretaris) **Cobi van Rooijen**, door de aanwezigen geïnstalleerd als nieuw bestuur.

Bij de ingekomen stukken was een lieve dankbrief van Francis en Dirk Braat, in het Stipse op grote afstand nog altijd aanwezig. Een dankwoord voor alles wat het bestuur heeft gedaan (kunnen doen) om ons leden zoveel mogelijk in deze moeilijke tijd aan onze bridgetrekken te laten komen. De aanwezigen waren het hiermee eens met een applaus.

In De Schalm (Ons Koningsoord) was en *is* het helaas nog steeds niet mogelijk, ook niet na 1 januari, om er fysiek te gaan bridgen. Het bestuur heeft daarom na overleg met de NBB en het RIVM moeten besluiten om dit aankomende seizoen online te blijven spelen. Bezoekjes aan clubs die wel in de gelegenheid zouden zijn om al fysiek bijeen te komen, brachten voor ons ook geen soelaas. Gelukkig kan er nu evt. wel op dinsdag- én donderdagavond, onze vertrouwde avonden *gestept* worden.

Ook de penningmeester kreeg veel waardering van de kascommissie voor zijn werk en mogen bestuur en Bertus van de aanwezigen op deze voet doorgaan.

Na het vele optellen, aftrekken, balansen, begroten en inventariseren had de computer van de penningmeester er de brui aangegeven. Er was een minuscule vergissing geslopen in het financiële overzicht van links naar rechts of v.v. Ko Rijnen was de eerste die het ontdekte en kreeg een “pluim op zijn hoed” en nog een kop koffie toe. Als het niet je dagelijkse kost is, is het knap om zo'n overzicht te kunnen lezen.

Bij punt 12 op de agenda werd *Helga Speckmann* in het zonnetje gezet als oudste lid van de club, lid sinds de oprichting van BCBE. Zij kreeg een, welverdiende, prachtige bos bloemen. In haar dankwoordje hoopte Helga nog lang lid te mogen blijven en ook zij gaat met deze tijd mee o.a. door te gaan stepbridgen.

Sjef Vorstenbosch werd ineens de zaal uitgestuurd om de vergadering vooraf toestemming te vragen hem lid

van verdienste te mogen maken. Natuurlijk werd dit met een applaus verleend en mocht Sjef de bijbehorende oorkonde ontvangen en een bon om dit gezellig te gaan vieren. Naast Bert Schreuder, Evert Cashoek, Wim Westgeest, is Sjef het 4^e lid van verdienste in 50 jaar. Dus je wordt het niet 1, 2, 3! Naast deze leden bestaan er ook Ereleden, Sturen en Keien.

En Loes maar fotograferen om deze vergadering op beeld vast te leggen, opdat deze bijzondere 49^e ALV in de analen blijft bestaan. Door het nare, alles lamleggende coronavirus werd de vergadering verschoven van april naar september en had toch eigenlijk ook al een feestelijk randje moeten hebben omdat wij aan de vooravond staan van ons 50-jarig bestaan. De penningmeester had hier speciaal al een dikke pot voor opzij gezet! Dus wat let ons om in het najaar 2021 gezond en van top tot teen gestyled de bloemetjes eens flink buiten te zetten.

Take care and stay safe.

Hanneke de Vries

***

Nog altijd niet aan tafel spelen ???

Niet-steppers, maar ook steppers zitten met deze vraag. Wat al meerdere keren geventileerd is: ze missen allemaal het “fysiek” bridgen. Het sociale element, het geroezemoes, de kout vooraf en na afloop; nee, stappen is toch een noodoplossing, zij het dat je inderdaad al in pyjama lekker onderuit gezakt op je bed zonder angst besmet te worden kunt bridgen, maar toch ...

Het bestuurlijk antwoord op bovenstaande vraag is echter duidelijk:

“Nee, dat is niet verantwoord. We kunnen geen tafels maken waar Noord en West minimaal 1,5 meter van elkaar af zitten. Plexiglas schermen zouden theoretisch kunnen, maar dat is duur en veel werk. Er zijn 50 leden die niet meestappen. Die zouden wellicht iets kunnen organiseren opdat wél op een verantwoorde manier aan voldoende tafels kan worden gespeeld.”

De NBB kwam gisteren met een oproep om jouw bridge-ervaringen in coronatijd te delen. De komende weken zal de Bond deze dan publiceren ... Doe er je voordeel mee, zou ik zeggen.

Zo heeft Bridgeclub Gieten kennelijk een gepensioneerde en hobbyloze voorzitter, die zijn kans schoon zag gezien de inzending van één van Gietens leden:

“Bridgeclub Gieten heeft al 10 rondes corona vrij bridgen achter de rug. De voorzitter heeft vierkante bladen gemaakt van 1.50 m., die over de gewone tafel liggen.

Verder heeft hij uitneembare schotten gemaakt van plexiglas met onderin een uitsparing waar het bordje N Z O W ligt met vier spellen. Op iedere tafel ligt een flesje desinfecteringsmiddel, dat we met het wisselen (eerst NZ en dan OW) met de biedboxjes meenemen naar de andere tafel. Ook het invullen op de kastjes gebeurt met een pen, die we bij iedere ronde ontsmetten. Er kunnen zeven tafels in het café. Dus moeten we ons via de mail inschrijven. Is de avond vol, dan plannen we een andere avond.”

Ocherm, dát kun je toch niet van onze kersverse voorzitter verwachten. Net de hele steptoestand op poten gezet met zomersteppen, stepcompetitie en zelf niet eens kunnen spelen, want er moet toch “wedstrijd-geleid” worden. En wie is er stand-by voor de minder ervaren stepper? Hállo!

Gieten komt met $7 \times 4 = 28$ leden nog “goed” weg. Hun oplossing is misschien wel aardig, maar in het geval van BCBE niet haalbaar, lijkt mij. De club is een kleine 100 steppers “rijk”, waar wil je een redelijk aantal daarvan bijeen brengen onder Gietense omstandigheden?

Laten we hopen dat in het seizoen 2021 – 2022 het oude normaal weer gewoon normaal is.

dirruk

***

Verbinding

Verbonden zijn door een brug te slaan
tot elkaar te gaan
na overleg
samen op weg in harmonie
is immers de intentie

Loes Westgeest

